

[Indenrigsministeren]

»En vellykket forebyggende indsats fordrer tilstedeværelsen af entusiasme og engagement i lokalområderne, politisk vilje samt et vist minimum af økonomiske midler. Samtidig er det klart, at udfaldet af en forebyggende indsats også er betinget af, at tilrettelæggelsen og gennemførelsen sker i overensstemmelse med lokale ønsker og behov.«

Forebyggelsesrådet lægger i sit arbejde overordentlig stor vægt på at stimulere netop den forebyggende indsats på lokalt plan. Politikere og administrativt og sundhedsfagligt personale i kommunerne er på den måde en af rådets vigtigste målgrupper, og de søges bl.a. inspireret gennem rådets rapporter, gennem det blad, som forebyggelsesrådet sender ud, samt ved en koordination af forsøgsarbejdet kommunerne imellem.

Forebyggelsesrådet har tillige bistået med råd og vejledning til især amtskommuner, der af egen drift ønskede at henlægge den forebyggende indsats til et særligt råd eller et særligt udvalg.

Jeg synes, forebyggelsesrådet gør et godt og et meget engageret arbejde i dette netop at få de lokale ting til at blomstre rundt omkring.

Jeg finder, at et lovforslag som skitseret af forslagsstillerne vil have en god chance for at knuse disse spirer, der gror rundt omkring lokalt, ved at formalisere noget, der næres af interesse, og som er i god gang nu. Jeg finder det samtidig i strid med regeringens politik i øvrigt at afstikke så snævre rammer for kommunernes handlefrihed, som et lovforslag vil indebære. Jeg må derfor på regeringens vegne afvise beslutningsforslaget på dette punkt og skal vende mig til den anden del af forslaget, nemlig styrkelse af det centrale forebyggelsesråd.

Bemærkningerne til dette punkt er meget lidt uddybende, og det står mig derfor ikke helt klart, om der er tale om en personalemæssig styrkelse, en økonomisk styrkelse eller måske begge dele. Men hvis vi kigger på den personalemæssige styrkelse, kan jeg fortælle, at jeg den 1. juli 1984 gav forebyggelsesrådets sekretariat en beskeden opnormering ved en omfordeling inden for indenrigsministeriets område, og jeg ser derfor ingen grund til atter at søge de personalemæssige ressourcer øget.

Hvis vi kigger på de økonomiske ressourcer, så har forebyggelsesrådet sagt, at rådet –

og jeg citerer igen – »tillægger mulighederne for økonomisk at understøtte forsøgs- og udviklingsarbejdet i lokalområder væsentlig større værdi end f.eks. personalemæssig udvidelse af rådets sekretariat«.

Forebyggelsesrådet foreslår derfor oprettet en forsøgsfond eller en forsøgspulje. Forebyggelsesrådets prioritering svarer meget fint til den holdning, jeg selv har tilkendegivet, nemlig en opprioritering af det lokale forebyggelsesarbejde, og jeg er også meget enig i det ønskelige i den pulje, som forebyggelsesrådet taler om.

På nuværende tidspunkt er jeg imidlertid ikke i stand til inden for indenrigsministeriets område at finde råd til etablering af en forsøgspulje, men vi arbejder kraftigt på at få etableret noget sådant. Det vil sige, at jeg i øjeblikket alene kan henvise til andre finansieringskilder for forsøgsarbejdet og også netop forleden dag har talt med forebyggelsesrådet om det, og en af de finansieringskilder kunne i høj grad være Helsefonden.

Socialministeren har bl.a. derfor netop i november måned sidste år henstillet, at en større andel af fondens midler fordeltes til forskning, søg og oplysning. Jeg synes, det er i takt med udviklingen, og at det ville være helt naturligt, om en organisation som Helsefonden så en god opgave i at styrke netop det forebyggende arbejde, hvilket ville kunne hjælpe forebyggelsesrådet med at være konsulenter og koordinatore i det lokale arbejde.

Men samlende skal jeg altså sige om dette forslag her, at regeringen ikke anbefale forslagets vedtagelse.

Lis Aaltonen (KF):

Det konservative folkeparti prioriterer også styrkelse af forebyggelsesarbejdet meget højt, men disse forslag, hvorefter man vil udvide det centrale forebyggelsesråd og ned-sætte forebyggelsesråd eller -grupper i kommuner og amtskommuner, kan vi absolut ikke støtte. Den kommunale styrelseslov giver kommunalbestyrelserne rige muligheder for selv at bestemme, i hvilken regie forebyggelsesarbejdet skal være. Jeg synes, det ligner en grov nedvurdering af det store arbejde, som foregår rundt omkring i kommunerne, når man siger, at embedsmænd og politikere skal motiveres til at tænke sundhedsmæssigt.